

GAZETA TRANSILVANIEI

Redacţia şi Administraţia

PLAŞA LIBERTĂŢII BRAŞOV. —
TELEFON 226.

Abonament anual 860 lei.

Pentru străinătate 800 lei.

Anunţuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Bariţu

Apare de trei ori pe săptămână

Prin tine însuşi, cetăţene, şi pentru
tine, la libertate, legalitate şi cinste.

Cum e cunoscut d-l Iuliu Maniu în străinătate

Presă americană despre preşedintele P. N.-T

Primredactorul ziarului nostru a primit din America (Canada) următoarea scrisoare:

Celind în ziarele liberale ce ne sosesc din ţară felurite însușite ce se scriu la adresa d-lui Iuliu Maniu, omul cel mai iubit și mai cinstit al poporului românesc, acuzându-l ba că e nehotărât, ba că ar fi nevrednic de a conduce țara, ba că ar fi un nimenea și necunoscut de nimeni, Vă trimis, spre rușinarea celor ce au culezanța să hulească pe idolul neamului românesc, aici alăturat în traducere articolul unui mare ziar

pe care Vă rog să-l publicați, pentru ca huliitorii să se convingă că d-l Maniu este mai cunoscut în străinătate decât oricare altă personalitate politică din România și că străinătatea așteaptă cu interes mare desnodământul politic din România și venirea la conducerea țării a d-lui Iuliu Maniu.

Articolul l'am tradus din ziarul „Winnipeg Evening Tribune” cu data de 25 Mai 1928.

Cu dragoste frățească
N. Surdia,

Assiniboia, Sask. Canada.

Iată articolul în traducere:

Un Leader al României.

Înainte de-a intra în politica României d-l Iuliu Maniu, leaderul țărănilor, a fost membru al parlamentului ungar. Aceasta a fost pe timpul când provincia lui natală din Carpați făcea încă parte din domeniul habsburgic. Dominațiunea mașteră a Ungurilor nu l'a înstreinat de iubirea națiunii sale, a rasei romane, din care el a răsărit.

D-l Iuliu Maniu a fost întotdeauna un prieten al țărănilor. El își trage obârșia dintr-o veche familie românească de magistrați și avocați.

Pe timpul stăpânirii Habsburgice și a Ungurilor asupra scumpei sale țări, fiind un om superior ca inteligență și ca personalitate patriotică, a strâns în jurul său țărănimea română de pretutindeni prin sfaturile și îndrumările sale cinstite. El a fost un învățător al adevărului, încrezător, un adevărat leader, un neadormit luptător pentru câștigarea drepturilor neamului său românesc.

Cel mai fericit eveniment din viața lui Iuliu Maniu l-au constituit zilele în care s'a înfăptuit România Mare cuprinzând și scumpa lui țară, în luna Decembrie 1918. Superioritatea lui nu a fost evidențiată în țara întregită până în anul 1923, când partidul național și cel țărănesc al d-lui Mihailache, apropiindu-se tot mai mult, s'au unit în lupta contra regimului Brătienist dela București.

În Maniu s'au recunoscut calitățile de șefie pentru complectă unire a partide-

lor și a fost ales șef. Nici nu se putea altfel decât să fie ales omul chibzuit, domol și precaut. Ajungând leader-ul partidului unit, el s'a și dovedit imediat de-un orator elocvent, limpede și puternic în acțiuni dificile și sănătoase.

În cei cinci ani trecuți d-l Maniu a lucrat cu și mai mare autoritate ca întotdeauna educând masele desrobite din România despre valoarea votului universal. El a chemat în ajutor păturile rurale și presa rurală precum și preoțimea Bisericii naționale.

Pe lângă aceasta el a mai urmărit un scop nobil prin convocarea de adunări mari politice în toate regiunile României. Maniu nu este omul care să lege cu sila adunările cum leagă mașina firele din holdă în snopi, nici nu se găsește în el însușiri Musoliniene. Când vorbește Maniu, fie în parlament fie în afară de parlament, vezi în el pe omul așezat, curat și sincer. Când vorbește masele, nu încearcă să câștige masele prin apeluri dramatice și emoționante. El apelează la inteligența masele prin seninătatea sa. El știe și cunoaște că creșterea singur nu poate mișca masele ci trebuie și o tactică inteligentă și un program chibzuit, pe care îl și are.

Programul lui Maniu se compune din idei înalte de reforme economice, agricole, comerciale și industriale. El chiamă capitalul străin pentru a-l investi în țara lui. El cere abandonarea politicii Brătienilor „prin

noi înșine”. El acuză și învinovățește regimul dela București pentru monopolizarea și exploatarea țării fără de milă și în scop de corupție politică. El vrea să creieze bănci rurale de unde țărănul să-și poată procura împrumuturi de bani cu dobândă legală, el vrea cooperarea țărănilor în societăți, prin care să poată procura cele trebuincioase și să-și poată desface produsele lor. Cu un cuvânt Maniu dorește să facă totul pentru clasa țărănimei pe care el o iubește, numai și numai pentru a o putea ridica la treapta ca ea să se poată governa în țara ei.

Țărăni în frunte cu Maniu cer alegeri libere. Ei nu vreau să primească oferta lui Vintilă Brătianu, de-a primi un guvern liberal în frunte cu Nicolae Titulescu, ca urmaș al actualului guvern, știind că ei vor fi înșelați. Țărăni români cer autodeterminarea prin majoritatea voturilor, care să decidă cine să-l fie viitorul guvern. Țărăni români nu sunt antidinastici, cum îi descrie presa liberală. Iuliu Maniu a declarat în diferite rânduri că partidul său n-are nici o legătură cu Prințul Carol.

România de mâne, în fruntea căreia va fi Iuliu Maniu, va deveni o țară înfloritoare.

Iată ce crede străinătatea despre România și cum îl caracterizează pe d-l Iuliu Maniu, șeful P. N.-T.

Dacă d-l ministru e sincer...

Cu prilejul întrevederii, pe care d-l Mihail Popovici a avut-o cu d-l I. G. Duca, interesându-se de situația intelectualilor arestați din Valea Jiului, cari se află în a 12 zi de grevă a foamii, ministrul de interne a răspuns, că nu are absolut nici o informație în privința acestor arestați și că... va lua măsuri.

E un răspuns acesta, pe care ne-am obicinuit să-l auzim de atâtea ori din gurile ministeriale. De câte ori un ministru e întrebat asupra vreunei ilegalități comise de autorități, ilegalitate pe care o recunoaște și dânsul dar nu știe cum să o justifice, de atâtea ori își ia refugiul în multismul frazei de mai sus: „n-am cunoștință de caz, dar voi lua măsuri”.

E vorba acum de cazul amintit, de teroarea deslănțuită în Valea Jiului și de victimele ei. D-l ministru Duca își scutură liniștit mâneca și răspunde că n-are cunoștință. Prea obicinuiți cu această formă de răspuns ministerial, — putem crede și putem să nu dăm crezământ vorbelor d-lui ministru.

Să admitem deocamdată cazul că d-l ministru a spus adevărul și că n-are cunoștință de situația, asupra căreia a fost întrebat.

E admisibil oare, ca un ministru de interne să fie atât de slab informat asupra celor ce se petrec în țară? Valea Jiului e doară dela Alba-Iulia încoace o vale a plângerilor, unde abuzurile comise din partea autorităților, au fost acoperite, tocmai la ordinul d-lui ministru, cu cel mai misterios mulism al cenzurii. De unde a avut deci d-l Duca inspirația să oprească atât de sever presa ca să vorbească de Valea Jiului, dacă „nu are absolut nici o informație” asupra celor petrecute acolo?

Să admitem apoi, că d-l ministru al internelor n-are idee că Valea Jiului e sub stare de asediu, și că nu știe, că din partea ministerului au fost trimiși acolo atâția și atâția — între cari miniștrii chiar — pentru a se convinge la fața locului de cele ce se petrec.

În ce țară deține d-sa departamentul internelor, dacă este atât de slab informat asupra situației din Țara-românească? Mai merită oare un ministru atât de strein de situația țării să se numere între cei chemați să cunoască durerile țării și să i-le aline?

Lăsăm răspunsul pe seama d-lui ministru de interne!

Ca să nu atingem însă un prestigiu ministerial, spunem că d-l Duca n-a mințit și că a fost sincer în răspunsul de mai sus.

Întrebăm atunci: cum rămâne cu ultima parte a răspunsului d-sale? Căci tot d-sa a terminat cu fraza: voi lua măsuri.

Dacă de fapt d-nul Duca ar căuta să-și fină cuvântul dat, o datorie i s-ar impune: după ce va avea informațiile, pe care până acum spune că nu le are, — să ia măsuri!! Să tragă la răspundere și să silească să-și ia consecințele ce-l-au informat atât de prost, sau nu l-au informat de loc, asupra situației din Valea Jiului.

Aceasta-i singura condiție, care ne poate convinge de sinceritatea cuvintelor d-sale. Aceasta-i datoriea unui ministru care nu poate tolera ca subalternii săi să-l inducă în eroare. Aceasta-i singura dovadă, care ar putea să nu ne lase în credința că: d-l ministru a mințit!

Altfel nu putem crede și nu putem afirma decât contrarul!!

Examenul sanitar în Statele- Unite

de Dr. M. Suciuc-Sibianu.

Într'un număr recent din marea revistă medicală franceză „Pesse medicale”, Doctorul Lavignac, ne dă câteva date extrem de interesante din organizația sanitară a Americii de nord. Nu public aceste date, fiindcă m'ar alina un singur moment iluzia, că și la noi s'ar putea înrădăcina astfel de obiceiuri binefăcătoare ci din cauză, că desigur câșiva celtori mai inteligenți, cari își dau bine seama, că sănătatea e bunul cel mai prețios, vor profita ceva.

Educațiunea igienică a publicului, începe în clasele primare la elevi. Adulșilor li se face în continuu conferințe nu numai ocazional, ci ori unde, se găsește o aglomerație mai mare de oameni în marile magazine, cluburi, administrații, uzine, ateliere, biurouri, săli de spectacole în cursul „unei entr'acte”.

Și efectele binecuvântate ale legii prohibițiunii se manifestă mai eclatant chiar în aceasta

direcțiune igienică sportivă, căci milioanele de lucrători cari își pierdeau înaintea legii Duminecile în cărciumi, fac sport azi în aer liber, fără deosebire de etate. Cât este de fierbinte și de practică această tendință sportivă, se vede și din faptul că ceea-ce se credea înaintea legii prohibițiunii, că irealizabil, azi e cu puțință, ca d. ex., uscarea și plantarea unui teren lung de 5 km. și lat de 3,600 km. dealungul lacului Michigan de lângă Chicago, unde pe lângă condițiunile cele mai perfecte igienii se joacă în weekend (Sâmbăta după masă până luni dimineața) fotbal, tennis, golf, etc. Astfel fiind pregătit publicul nu i-a fost prea greu d-lu George Soper directorul societății „L'American Societ for the Control of Cancer”, să aibă un ecou nemi auzit cu următorul său apel:

Examenul de sănătate este o revistă completă a corpului

d-voastră prin un medic competent, care nu va neg-ija nici un organ, nici un sistem, nici o analiză spre a putea constata starea sănătății în care vă aflați. De ce să vă supuneți la acest examen?

1. Cu toate că nu sunteți bolnav, e posibil să nu vă bucurați de completa integritate și forța de care ați fi capabili.

2. Există boli, cari în prima lor perioadă nu relevă nici cea mai mică bănuială de existența lor.

3. O boală descoperită la începutul ei, are șanse de a fi vindecate repede.

4. S'a dovedit că examenele de sănătate contribuie la o viață mai bună și mai lungă.

Care să fie frecvența examenelor de sănătate:

Primele 6 luni odată la lună.

Dela 6 luni—2 ani odată la 3 luni

„ 2 ani—5 ani tot la 6 luni

„ 5 ani—25 ani odată pe an

„ 25 ani—45 ani odată la 2 luni

„ 45 ani—65 ani odată la an

„ 65 ani în sus tot la 6 luni.

Aceste sfaturi continuu raportul d-ru Germaine Lavignac, au fost urmate cu un interes și

